

den civile og den militære Tjenestetid lige med Hensyn til Vilkaarene. Maa jeg i Sammenhæng hermed bemærke, at der findes jo, som jeg nævnte, da jeg første Gang havde Ordet, ogsaa Bestemmelser om at mildne de meget strenge Straffebestemmelser efter Loven af 1913. Da der ikke fra nogen Side er blevet rejst Indvendinger imod disse Bestemmelser i Lovforslaget, tør jeg maaske gaa ud fra, at det heller ikke vil ske, og jeg kan for saa vidt betragte det som tilfredsstillende, hvis denne Forudsætning holder Stik.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen talte om det, med Hensyn til hvilket vi var Meningsfæller, nemlig Afskaffelsen af den tvungne Soldatertjeneste i det hele taget. Ja, det var jo det, mit Parti begyndte med her i Tinget, idet vi stillede Forslag til en Militærordning, som vilde bevirke, at dette Krav skete Fyldest. Det er først, efter at Regeringen har afvist Forhandlinger herom, at vi har stillet dette Forslag, overfor hvilket vi til vor Overraskelse møder en næsten lige saa bestemt Modstand fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens som fra den højtærede Ministers Side.

At vi skulde tage dette Lovforslag tilbage, kan jeg godt forstaa den højtærede Minister vilde finde stemmende med sine Synsmaader, men jeg kan ikke indrømme, at der fra nogen Side er fremkommet Argumenter imod at gaa den Vej, som vi foreslaar gennem dette Lovforslag, og jeg erklærer derfor, at vi ønsker at opretholde det.

L. Rasmussen: Baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem Hr. P. Munch har udtalt Forundring over, at jeg har stillet mig til det Lovforslag, her foreligger, som jeg har. Jeg vil da gerne først understrege, at dette Lovforslag ikke i ringeste Maade tager Sigte paa at modarbejde Militærvæsenet, og at det heller ikke i mindste Maade rører ved Princippet almindelig Værnepligt. Tværtimod, hvis dette Lovforslag blev vedtaget, og hvis det bevirkede, at flere valgte den civile Værnepligt, betød det, at flere kom til at lide under den almindelige Værnepligts Byrder — ikke andet; præcis lige mange kom ind i Hæren, præcis lige mange blev uddannet til Militærtjeneste, men et betydeligt større Antal kom til at lide under den almindelige Værnepligt ved at skulle gøre civilt Arbejde. Jeg finder det rimeligt, naar vi nedsætter Tjenestetiden, at vi saa ogsaa nedsætter Tiden for den civile Værnepligt, men ingenlunde, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch

sagde, at man kunde sikre sig imod Misbrug. Jeg vil gerne have at vide, hvorledes det ærede Medlem tænker sig det, for det er jo umuligt at sikre sig mod Misbrug, naar en Mand, der er taget til Rytteriet og skal ligge inde i 14 Maaneder, kan slippe med 7 ved at udføre civilt Arbejde ved at sige: Min Samvittighed forbyder mig at gøre Militærtjeneste. Hvordan finder man en Maalestok for Samvittigheden? Hvordan kan man analysere den, naar en Mand kommer og siger: Det er min ærlige Overbevisning, jeg kan ikke gøre Militærtjeneste, men denne ærlige Overbevisning sikrer mig 9 Maaneders mindre Tjeneste; naar jeg udfører civilt Arbejde. Jeg er enig med Ordføreren i, at det kan være lige let eller lige drøjt at udføre civilt og militært Arbejde, men hvis man kan slippe 9 Maaneder billigere ved det civile, er det, jeg har Lyst til at vide, hvorledes det ærede Medlem Hr. P. Munch har tænkt sig at sikre imod Misbrug. Da han var Minister, kunde han ikke tænke sig det; den Gang ansaa han det for udelukket, at man saadan kunde sikre sig imod Misbrug. Derfor vil jeg gerne vide: Hvilke Erfaringer er gjort i Mellemtiden? Jeg staaer her, fordi jeg meget gerne vil lære, hvis der er noget at lære i saa Henseende. Jeg vil gerne vide, hvad det er, der har foranlediget, at man i Dag mener at kunne sikre sig mod Misbrug, naar det ærede Medlem som Forsvarsminister ansaa det for udelukket og derfor maatte holde paa de 20 Maaneder.

Det var det ærede Medlem Hr. Rode, der den Gang forelagde Forslaget og anbefalede de 20 Maaneder, og det var det ærede Medlem Hr. P. Munch, der meget varmt optog Tanken om de 20 Maaneder, og det meddeles i Betænkningen fra Udvalget, at man modtog en Række Deputationer, der udtalte deres Glæde over, at dette Spørgsmaal blev løst, som det blev. Kristeligt Forbund henvendte sig til Udvalget og sagde: Sørg for, at det bliver saaledes, at Misbrug udelukkes. Jeg kan ikke forstaa det anderledes, end at det, der er sket, ikke blot er, at man har ændret Overbevisning, men man har foretaget det, man plejer at kalde en Kovending, og derfor er det, jeg ønsker at faa at vide: Hvad er det, der er sket i Mellemtiden, der saa totalt omkalfatrer det hele? Hvis man ved dette Forslag kunde komme og sige: Vedtag dette, og vi har lagt Militærvæsenet alvorlige Hindringer i Vejen —, saa havde de Herrer Ret til at kræve af mig, at jeg stillede mig ved deres Side. Men det er der ikke Tale om; tværtimod, ved dette Forslag rammer